

Franjo Frančič

Kako je delo nastajalo

Brecelj je že davno nehal špilati, ležal je na tleh, filozofsko utrujen od vsega lepega, od ljudi, ko se je usulo v kažun, trio prelestnih deklet, s Simonu na čelu, Jamajka in ta sistem, malo shizofrene oči, kot mi vsi, je rekla, bom napisala roman, bom, ja, naslov bo ŠKORPIJONOVA BALADA, ja, sem rekel, dober naslov, kar ukradel ti ga bom, na začetku pa bo tista gospodična, ki računa za kontakt 100 DEM ali štiri gosto tipkane strani, zato, ker sem džanki, da ne bo pomote, suženj besed, suženj in gospodar, vsaj nekje, kdo tam nekaj poje...

Parecag 3. 6. 1994

ŠKORPIJONOVA BALADA

(odlomek)

Viktoria

Telefoni.

Prvič kličem, zato mi je malo nerodno.

Lepo, da ste poklicali, kar vprašajte, kar vas zanima, naj vas ne bo nič strah.

Saj ne gre za strah. No, da povem kaj o sebi. Povprečnež, šestintrideset let imam...

Pustiva probleme, leta niso pomembna. Vi me spet pokličite en dan pred zmenkom, da potrdiva srečanje, da vam zaupam svoj naslov. Saj vas zanima?

Seveda me.

No, tako gre to. Najprej pogledava malo akcije na video rekorderju, spijeva pijačo, nato božanje po prsih in akt s kondomom.

Pa cena?

Sto mark.

Ni veliko. Prijeten glas imate.

Res? No, prvi korak ste storili, pokličite še.

In tako mu v zadnjem telefonskem pogovoru zaupa svoj naslov. Brez težav najde sivi betonski blok. Na kratko pozvoni, kot sta bila domenjena. Vrata se avtomatično odpro. V četrtem nadstropju čakajo odprta vrata majhne, luksuzne garsonjere. Svetlolaska stoji med vrati, le naprej, nič strahu.

Saj me ni strah, samo prvič je.

Na mizi je bogata izbira pijače.

Natoči mu malo, temno pivo. Šele takrat jo pogleda. Črn pajčolan, črne nogavice z podveznicama, visoke črne pete na lakastih čevljih, črn pled preko ramen.

Ni lepa, uslužna in neopredeljivo topla.

Potem vrže v odprtino video kaseto. Čudni tetovirani tipi, lutke in avtomatika.

No, slecite se, reče, še prej pa, prosim, ne skočite, raje imam, da se plača prej.

Gre v predsobo po bankovec.

Brez besed se uleže in miži.

Nežno se ga dotika. Obrne ga na hrbet.

Kako ve, da mu ta položaj najbolj ugaja. Počasi se bliža.

A ko jo poskuša stisniti k sebi, se odmakne. Nič poljubov, z grobo mehaniko doseže svoje.

Šele, ko mu pride, ko zavalovi na valovih orgazma, šele takrat se stisne k njemu.

In šele takrat se spomni, da mu je neopazno nataknila gumo.

Odide v kopalnico in se umije. Tako aseptična, hladna je. Izpije še zadnji požirek piva in ne ve, kako bi se poslovil. Ime mi je Viktorija, reče.

Viktorija

Ne, Viktorija, brez j. Vam je bilo všeč?

Da, bilo je dobro.

Ona pokuka skozi kukalo.

Vedno preverim, reče in mu stisne roko v slovo.

Počasi stopa proti središču mesta. Ni praznina samo vreščeč odmev ritma stare vrane.